Birey – Devlet çatışmasında umut var ama sorunlar devam ediyor…



Toplumun bir ferdi olarak, kendimizi gerçekten değerli ve saygın bir durumda zannedip günlük hayatımıza devam ediyoruz. Hatta son yıllardaki inanılmaz gelişmeler bizi neredeyse bütün kronik sorunlarımızın çözülme yoluna girdiğine inandırıyor. Ama önemli bir olay yaşadığımızda acı gerçekler şamar gibi suratımıza vuruyor ve hayal âleminden uyanmamızı sağlıyor. Bu yüzden hemen her konuda aklı başına gelmiş ve durumu anlamışlar ile anlamamışlar şeklinde iki doğal grup halinde yaşıyoruz. Pembe gözlük takmaya devam edip güllük gülistanlık gezenler ve gerçeklere toslayınca şok halinde uyanıp gözleri fal taşı gibi açılanlar var.

Kendi yaşantılarım ve doğrudan tecrübe edindiklerimden örnekler vererek, **Emniyet** ve **Belediye Hizmetleri** açısından bazı gerçeklere gözümü dehşetle açtıran olayları paylaşmak istiyorum.

Yaklaşık 5 yıl önce işyerimde mesaideyken eşim telefon etti. Dehşetle korkmuş bir şekilde ve ağlayarak büyük oğlumuzun kaybolduğunu söyledi. Kız kardeşim evimizden eşimin yanına gitmiş, oğlum ise bilgisayar oynamak istemiş ve evde kalmış. Eşim ve kız kardeşim eve geldiklerinde oğlum kapıyı açmamış, anahtarları olmadığı için girememişler. Oğlumun dışarı çıkıp kendi yanlarına veya başka bir yere gitmiş olabileceğini düşünüp her yeri aramışlar. Kapıyı kırarcasına çalmalarına rağmen

açılmayınca da başına bir şey geldiğinden korkup beni aramışlar. Üsküdar'dan Kartal'a kadar korku ve endişe içinde arabayla geldim. Evimize yakın bir kavşakta sola dönülmez işareti vardı. Dörtlüleri yakarak ve etrafı kontrol ederek kural dışı dönüş yaptım. Amacım evde bir şey olmuşsa hızla müdahale edebilmekti. Sivil bir **trafik ekibi** beni çevirdi. Olayı anlatıp yalvarmama, belgelerimi alın ben bakıp geleyim dememe rağmen gitmeme izin vermedi ve ceza yazdı. Üstelik dalga geçip inanmadığını belirten şeyler söyledi. Cezasından değil ama bana inanmayıp oğlumun hayatı için kritik olabilecek zamanı kaybettirmeleri çok zoruma gitmişti. Cezadan sonra eve gidip kapıyı anahtarımla açtığımda, oğlumun evin uzak bir köşesinde derin bir uyku halinde olduğunu görüp sevinç gözyaşları döktük. Bu kâbus gibi olay sırasında insanlık dışı tavır gösteren polislerden şikâyetçi oldum ama onlar adına hiçbir işlem yapılmaya gerek görülmedi. Devlet ve amirleri kötüye sahip çıktılar. **Acı gerçek**: Devlet veya devleti temsil edenler varsayılan değer olarak vatandaşı yalancı, üçkâğıtçı görür. Çoğunluk olmasa bile yalancı azınlık yüzünden herkese önce yalancı muamelesi yapar iş işten geçtikten sonra da yalancı azınlıkları bahane göstererek kendi sorumsuz ve kötü davranışlarına kılıf uydurur.

Şu anda oturduğum eve taşınalı henüz 2-3 ay olmuştu. Giriş katındaki evin camlarına demir parmaklıklar da taktırdığımız halde, bir akşam iş çıkışı geldiğimizde, **hırsızın** evin arka camından parmaklıkları sökerek girdiğini fark ettik. Çok şükür bir şeyler çalamadan defolup gitmişti. Eve gelen polis ekipleri parmak izi vb. çalışmalar yaptılar ve çıkarken eve kamera taktırmamı önerdiler. Görüntü olursa kesin yakalanacaklarını belirtip kamera ve alarm sistemi şart dediler. Bende evin her cephesini gören kamera sistemi kurdum. Kendimizi artık daha güvenli hissediyorduk. Bu yıl Ocak ayında, gündüz vakti saat 16:00 sıralarında binamızın demir kapısı çalındı. Üstelik kamera kaydı da vardı. Görmek isteyenler **burayı tıklatabilir**. **Polise** başvurup kamera kaydını verdiğim gibi, mahallede yaptığım araştırma ile hırsızın yerel esrarkeş gençlerden birisi olduğunu, çaldığı kapıları mahalledeki hurdacılara sattığını, birkaç sokak ötede oturduğunu ve yakın arkadaşlarının isimlerini de öğrenip verdim. Bilin bakalım ne oldu? Hiçbir şey! Kapımız gitti, hırsız yakalanmadı, esrarkeş gencin belki de 20-30 liraya sattığı kapıyı yeniden 300 TL vererek yaptırmak zorunda kaldık. **Acı gerçek:** Kamera kaydı da olsa, hırsızın nokta adresini de verseniz yakalanmayabilir. Ya da yakalansa bile gereken ceza belli bir sürenin altında ise tutuksuz yargılanıp, yolda size nanik yapabilir. Yakalanır diye güvenmeyin, malınızı çaldırmayın!

Geçtiğimiz Ramazan'da bir akşamüzeri, Maltepe E-5 karayolu üzerinde durakta otobüs bekliyordum. Beklediğim **16/B** hatlı **İETT** otobüsü durak tarafına yanaşmadan sağ şeritten basıp geçti. Aşırı dolu vb. bir durumu da yoktu. Kapı numarasını bile göremedik hızla kayboldu. O sıcakta dakikalarca bekleyip, el ettiğimiz halde durmadan gitmesi hepimizi üzmüştü. **153 İBB Beyaz Masa**'yı arayıp tam olarak bulunduğumuz yeri ve tam zamanı ile birlikte şikâyette bulundum. Kapı numarasını sordular, hızlı gittiğini göremediğimizi ama GPS sistemi ve zaman/durak bilgisi ile hangi araç olduğunu bulabileceklerini tekrar hatırlattım. 2-3 hafta sonra İBB Beyaz Masa'dan telefon geldi. Şikâyet konusu araç ve sürücü hakkında işlem yapabilmemiz için kapı numarasını vermeniz gerekirdi. Kapı numarası olmadığı için bir şey yapamadık. İyi günler dileriz. **Acı gerçek:** Şikâyet konusunda suçlu belediye çalışanı ise asıl olan örtbas etmek veya ipe un sermektir. Sorunu çözmek değil sulandırmak esastır.

5 Ağustos 2014'de, saat 22:00 sıralarında evimizin hemen önünde beyaz bir arabayı kullanan **maganda** tarafından kedimiz Tekir ezildi. Bu olayda kameralarımızca kaydedildi. İzlemek isteyenler **buradan bakabilir**. Fren yapmayan, kediyi ezdiğini anladığı halde durmadan giden bu alçak şahsiyet hakkında maalesef bir bilgimiz yok. Plakasını bile alamadık. Bu vesile ile daha önce de çocuklarımız ezilme tehlikesi geçirdiği için **Kartal Belediyesi Mavi Masa**'ya başvuruda bulundum. Geniş bir cadde girişi olan sokağımıza hız tümseği veya kasis yapmaları için. Gelen cevapta **İBB**'nin kasis yapımını yasakladığı ve **İBB Beyaz Masa**'ya başvurmam gerektiği yazıyordu. Üşenmedim başvurdum *(numarası:*

1-342014172). İBB'den gelen cevap tam bir komedi veya rezaletin itirafı gibiydi:

* Efendim; kasisler polis ve itfaiye araçlarını yavaşlatıyormuş *(Sanki kasis olmasa polisler mahalle arasında 100 km hızla gidecekmiş gibi).*

* Kasislerden geçen araçlar gürültü yapıyormuş *(Evet bütün gürültü kaynaklarını hallettiler, bir bu eksik kaldı ve gürültü insan/hayvan canından daha önemlidir.*).

* Kasisleri görünce ani fren yapan araçlara arkadan vuruyorlarmış *(Belediye kasisleri standartlara uygun yaptıktan sonra bunları görmeyen sürücünün trafiğe çıkması doğru değildir. Önündeki araçla takip mesafesini doğru yapmayan sürücü her zaman kusurludur. Bir öndeki aracın önüne çocukta fırlayabilir.*).

* Tümseklerden hızlı geçen araçların altı sürtüyor ve zarar görüyormuş *(Olsun zaten, sokak arasında ralli yapar gibi süren magandanın arabası zarar görünce üzülecek miyiz?).*

* Söz konusu nedenlerden dolayı ilgili mevzuat çerçevesinde talebim uygun görülmemiş *(İstanbul'un hemen her caddesinde ve sokağında bulunan hız kesici tümsek veya kasisler olduğu gibi dururken, bizim sokağımıza yapılmasını uygun görmemişler hazretler. Birde itiraz edemeyelim diye "mevzuat çerçevesinde" diye kanunvari süslü kelimeler eklemişler. O mevzuat çarpsın sizi! Yani aymazlıklarınıza kılıf yaptığınız "mevzuat" diğer bütün cadde ve sokaklara kasis yapmanıza izin veriyor ama bizimkine izin vermiyor öyle mi? Yani bizim sokakta yaşayan insanlar ve hayvanların canı daha değersiz, onlarınki daha değerli diyorsunuz. Aslında bunun yolu belli. Sizde haklısınız. Bir yolda en az üç beş kişi can vermeden üst geçit yapılmaz, kasis yapılmaz. Önce bedeli ödenmelidir peşin olarak can ile. Kusura bakmayın, böyle bir bedeli ödemek istemiyorum. Umarım sizde ödemezsiniz!).*

Acı gerçek: Açık bir kamuoyu baskısı olmadığı sürece belediyeden ek hizmet talebiniz karşılanmaz. Yapmak değil yapmamak esastır. Resmi kurumlarda vatandaşa karşı sempati olmadığı gibi empatinin esamesi okunmaz. Verilen hizmetler birer lütuftur. Vatandaş belediyenin işlerini sorgulayamaz. Layık görülenle idare etmek zorundadır.

Anlattığım konularda damdan düşmüş tecrübeli bir vatandaş gibi deneyim paylaşımında bulunmamın nedeni, en azından okuyucuların biraz gözünü açmaları ve sanal bir güven duygusu içinde kendilerini savunmasız bırakmamaları, mümkün olduğu kadar kendi tedbirlerini almalarıdır. Yüksek lisansını **Yerel Yönetimler**'de yapmış birisi olarak, verilen hizmetlerin nicelik ve nitelik sorgulamasını yapmak ve iyi yönde katkı sağlamak üzere gündeme alıyorum. Dilsiz şeytan olmaktan **Allah**'a sığınırım. Herkese kazasız, belasız günler dilerim.

* Bir maganda tarafından evimizin önünde ezilen kedimiz **Tekir** kalçasından ameliyat edildi. Artık yarı engelli yaşamak zorunda kalacak.